

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 13C/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721200500
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Gabriela Sopková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2021:3721200500.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudkyňou JUDr. Ing. Gabrielou Sopkovou, PhD., v spore žalobkyne U. V., narodenej XX.XX.XXXX, bytom Č. E., F., L. K. P. XXX, právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Krutou, advokátkou so sídlom Považská Bystrica, Slovenských partizánov 1130/50, IČO: 14 225 654, proti žalovanému Y.R. U., narodenému XX.XX.XXXX, bytom P. P. XX, o zaplatenie 19.678,84 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré po právoplatnosti rozhodnutia vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa XX.XX.XXXX domáhala zaplatenia sumy 19.678,84 Eur (XXX.XXX,- M.) spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 19.678,84 Eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia a náhrady trov konania. Uviedla, že požičala žalovanému na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX sumu XXX.XXX,- Kč, a to na rekonštrukciu rodinného domu č. XX v P. P. a to z dôvodu, že dcéra žalobkyne žila od roku XXXX so žalovaným v spoločnej domácnosti. V bode 2. Zmluvy sa žalovaný zaviazal, že pôžičku riadne splatí do roku XXXX. Keďže žalovaný v roku XXXX na telefonické urgencie nereagoval, zaslala žalobkyňa dňa XX.XX.XXXX žalovanému predžalobnú upomienku. Žalovaný si list v odbernej lehote neprevzal a dlžnú sumu do dňa podania neuhradil. Žalobkyňa k žalobe pripojila nasledovné listinné dôkazy: Zmluvu o pôžičke zo dňa XX.XX.XXXX, Závet zo dňa XX.XX.XXXX, Predžalobnú upomienku zo dňa XX.XX.XXXX s doručenkou, plnomocenstvo.

2. Okresný súd Považská Bystrica vydal Platobný rozkaz dňa 26.02.2021, č. k. 13C/5/2021 - 25, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 19.678,84 Eur spolu s 5,00 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 19.678,84 Eur od 01.01.2020 do zaplatenia a nahradil trovy konania.

3. Dňa 16.03.2021 bol súdu doručený odpor žalovaného, v ktorom uviedol, že nesúhlasí so sumou uplatnenou v platobnom rozkaze, nakoľko od nej nijaké peniaze neinkasoval. Zmluvu na 500.000,- Kč spísal len kvôli tomu, že žalobkyňa kúpila jej dcére, s ktorou v tom čase žil, automobil Ford a dala mu nejaké obrazy, ktoré si nakoniec odniesla so sebou aj spolu s klavírom, t. j. zmluva bola uzatvorená bez toho, aby od žalobkyne peniaze skutočne zobral. Dcéra žalobkyne držala spoločnú kasu a všetky tržby z podnikania si brala a hospodárila 20 rokov tak, ako uznala za vhodné. Matke (žalobkyni) pomohla kúpiť byt vo Veselí na Morave, dala jej zo spoločnej kasy sumu 600.000,- Sk. Všetky peniaze nadobudnuté zo spoločného podnikania si odkladala a za tieto kúpila aj rodinný dom a nové

auto. Žalovaný žiadne peniaze zo spoločného podnikania nevidel. Počas jeho spoločného spolužitia s dcérou žalobkyne táto narobila dlhy, ktoré spolu zaplatili. Pri sťahovaní dcéry si odviezla tovar v hodnote 150 000,- Sk, automobily Ford a Renault Kango, ktoré vyplatili žalobkyňa.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 21.04.2021 uviedla, že žalovaný v čase keď žil s jej dcérou nikde nepracoval okrem rokov 2004 až 2008, keď bol zamestnancom jej dcéry. Po roku 2008 mal s dcérou žalobkyne občas uzavretú dohodu o pracovnej činnosti. Žalovaný si založil živnostenský list až v roku 2014. Dcéra žalobkyne živila žalovaného a všetko, čo v tom čase kúpili do spoločnej domácnosti, bolo zakúpené za finančné prostriedky dcéry žalobkyne, ktorá začala na Slovensku podnikat' v roku 1994. Žalovaný nemal finančné prostriedky ani na kúpu domu, ani na jeho rekonštrukciu. Túto skutočnosť, že nemal žiadne finančné prostriedky, keď začal žiť s dcérou žalobkyne potvrdil žalovaný aj v písomnom záveze zo dňa 13.12.2005. K vyjadreniu pripojila Výpisy zo živnostenského registra.

5. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že žalovaný vo svojej obrane uviedol, že zmluvu o pôžičke podpísal preto, lebo mu žalobkyňa dala nejaké obrázky a autá. Tieto veci neboli nikdy žalovanému darované a dostali sa na Slovensko až po podpise zmluvy. Čo sa týka obrazov, tak tieto prešli do vlastníctva žalobkyne dedením po jej rodičoch, po jej otcovi, ktorý zomrel v roku 2005 a po matke, ktorá zomrela v roku 2006. Peniaze, ktoré boli požičané žalovanému, boli poskytnuté na rekonštrukciu rodinného domu, ktorý sa začal rekonštruovať v roku 2000. A v roku 2005, keď požičaná suma presiahla určitú hranicu, tak žalobkyňa trvala na tom, aby spolu so žalovaným spísali zmluvu o pôžičke a to aj z dôvodu, že žalovaný a dcéra žalobkyne neboli manželmi a žalobkyňa mala obavy o splatenie danej sumy. Vzhľadom na uvedené žiadala vypočítať dcéru žalobkyne. Ďalej uviedla, že ako vyplýva z článku 2 predmetnej zmluvy o pôžičke, boli tieto finančné prostriedky už dlžníkovi požičané, nakoľko v predmete zmluvy nie je uvedené, že veriteľ požičia dlžníkovi 500.000,- Kč, ale je tu jednoznačne uvedené, že tieto finančné prostriedky už boli zapožičané. Žalovaný svoj podpis na zmluve o pôžičke dal aj overiť u notára. Zároveň k zmluve o pôžičke pripojil aj závet z 13.12.2005, v ktorom uvádza, že so svojou družkou Martinou Brožovičovou všetok majetok spoločne nadobudol a z predošlých zväzkov si žiadne majetok nepriniesol. Žalovaný túto zmluvu o pôžičke podpísal dobrovoľne a ako vyplýva aj z výpovede svedkyne Marty Brožovičovej v čase popísania tejto zmluvy boli vzťahy medzi žalovaným a svedkyňou dobré a preto podľa žalobkyne neobstojí tvrdenie žalovaného, že podpísal zmluvu pod nátlakom zo strany svedkyne Marty Brožovičovej, že sa s ním rozíde a opustí ho. Žalovaný po podaní návrhu niekoľkokrát zmenil dôvody prečo túto zmluvu o pôžičke podpísal a keď mu boli dôvody, ktoré uviedol vo svojom písomnom vyjadrení vyvrátené, nakoľko z časového hľadiska neobstáli, uviedol ďalšie dôvody, aby nemusel vrátiť pôžičku, ktorú si požičal na rekonštrukciu rodinného domu, ktorý má vo výlučnom vlastníctve. Žalovaný tvrdí, že rekonštrukciu rodinného domu realizoval zo svojich úspor a to z finančných prostriedkov, ktoré mal zarobiť na brigádach v zahraničí počas vzťahu s dcérou žalobkyne. Toto jeho tvrdenie však nie je pravdou, nakoľko počas trvania vzťahu so svojou družkou, boli spolu v zahraničí 2 krát na brigáde a to v období, po začatí ich vzťahu a každá táto brigáda trvala cca 5 dní. Žalovaný počas celého vzťahu so svedkyňou nepracoval, bol zamestnaný 4 roky u svojej družky, potom sa sám rozhodol, že sa zaregistruje na ÚPSVaR ako nezamestnaný a pracoval u nej občas ako brigádnik. Okrem invalidného dôchodku, ktorý v tom čase poberal v minimálnej výške, nemal žiaden iný stály príjem a celý chod domácnosti financovala jeho družka. Jeho argumentácia, že pracovali spolu neobstojí, pretože nikdy nebol registrovaný ako spolupracujúca osoba a z čoho vyplýva, že ani príjem, ktorý zarobila družka žalovaného, nebol ich spoločným príjmom. Žalobkyňa mala za to, že zo zmluvy o pôžičke jednoznačne vyplýva, že finančné prostriedky boli žalovanému vyplatené, tento ju podpísal dobrovoľne, bez donútenia o čom svedčí aj skutočnosť, že svoj podpis dal notársky overiť. Na základe týchto skutočností navrhol, aby súd rozhodol v zmysle žaloby.

6. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že podanou žalobou nesúhlasí a túto žiada zamietnuť, nakoľko žiadne peniaze od žalobkyne neprevzal. Potvrdil, že podpísal zmluvu o pôžičke, avšak žiadne peniaze fyzicky od žalobkyne neprevzal. Túto zmluvu o pôžičke mu dala podpísať dcéra žalobkyne, Martina Brožovičová. Okolnosti podpísania zmluvy o pôžičke boli také, že sa mu dcéra žalobkyne vyhrážala, že od neho odíde. Tieto peniaze od žalobkyne nedostal ani na účet. Žalovaný ďalej uviedol, že nemenil dôvody podpísania zmluvy, a aby tieto zhrnul dokopy. Taktiež uviedol, že rekonštruoval svoj rodinný dom z peňazí, ktoré zarobil v Nemecku a Rakúsku ako žeriavnik, nakoľko tam dokázal za 14 dní zarobiť sumu 200.000,- Sk a tieto peniaze mal naštrené. Na niektorej stavbe pracoval oficiálne a na niektorej načierno a túto prácu vie aj potvrdiť. Žalovaný si nevybavil živnostenský list,

nakoľko ním disponovala svedkyňa. Po roku 2005 si žalovaný nepožičal od žalobkyne nijaké finančné prostriedky a sumu 60.000,- Kč od žalobkyne neprevzal, hoci je na potvrdení o prevzatí jeho podpis. Žalovaný potvrdil, že žalobkyňa dala jemu a svojej dcére sumu 200.000,- Kč a tieto peniaze fyzicky prevzala dcéra žalobkyne. Podľa žalovaného tieto peniaze vrátili žalobkyni, keď predali byt.

7. Súd nevykonal navrhnutý dôkaz žalovaným a to bankové informácie od banky žalobkyne, či jej dcéra dávala na účet peniaze v období od 2002 do 2007, nakoľko tento dôkaz v predmetnom konaní považoval za nadbytočný a nesúvisiaci s predmetom sporu.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením, resp. prečítaním listinných dôkazov predložených žalobkyňou, výsluchom žalobkyne a svedkyne Marty Brožovičovej, nar. 22.09.1969, bytom Hanzlíkova 6, Trenčín (dcéry žalobkyne) a zistil nasledovný skutkový stav veci:

9. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 13.12.2005 je zrejmé, že zmluvnými stranami boli žalovaný ako dlžník a žalobkyňa ako veriteľ a tretia osoba bola dcéra žalobkyne. V bode 2. Zmluvy je uvedené, že dlžník sa zaväzuje na základe tejto zmluvy splatiť veriteľovi sumu 500.000,- Kč, ktorú si zapožičal na rekonštrukciu rodinného domu č. 88 v Považskom Podhradí v Považskej Bystrici. Dlžník sa zaviazal pôžičku riadne splatiť do roku 2019. Podľa bodu č. 4 Zmluvy, dlžník prehlásil a svojim podpisom potvrdil, že zmluvu uzatvoril slobodne, vážne a zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Predmetná zmluva je podpísaná žalovaným a jeho podpis je notársky overený.

10. Dňa 13.12.2005 spísal žalovaný závet, v ktorom uviedol, že všetok svoj majetok zanecháva svojej družke Martine Brožovičovej, nar. 22.09.1969, bývajúcej s ním v spoločnej domácnosti od roku 1990, s ktorou nadobudol všetok majetok spoločne a z predošlých zväzkov si žiaden majetok nepriniesol. Závet je podpísaný žalovaným a jeho podpis je notársky overený.

11. Z predžalobnej upomienky zo dňa 19.11.2019 je zrejmé, že žalobkyňa žiadala od žalovaného uhradenie sumy 500.000,- Kč, ktorú si žalovaný požičal na základe Zmluvy o pôžičke na rekonštrukciu domu č. 88 v Považskom Podhradí a to v lehote do 30 dní od obdržania listiny. Žalobkyni sa zásielka vrátila dňa 10.12.2019 ako neprevzatá v odbernej lehote.

12. Zo živnostenského listu žalovaného je zrejmé, že jeho živnostenské oprávnenie vzniklo dňa 11.12.2014 a zo živnostenského listu dcéry žalobkyne je zrejmé, že táto vlastní živnostenské oprávnenie od 12.08.1994.

13. Na listine Príjmový doklad je rukou napísané, že dňa 22.02.2007 požičala žalobkyňa žalovanému sumu 60.000,- Kč, čo žalovaný potvrdil vlastnoručným podpisom.

14. Svedkyňa Martina Brožovičová, nar. 22.09.1969 vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že so žalovaným žila 20 rokov od augusta 1990 a po 10 rokoch spoločného života si chceli kúpiť spoločný dom, avšak tento dom napísali len na žalovaného, pretože v tom čase si mysleli, že ona ako cudzinka nemôže nadobudnúť na Slovensku nehnuteľnosť. Tento dom spoločne rekonštruovali od roku 2000 do roku 2007. Keďže na túto rekonštrukciu potrebovali peniaze, tak spolu išli za jej rodičmi. Jej mama pozbierala peniaze napr. aj od svojej mamy, t. j. v prvých 5 rokoch rekonštrukcie si požičala od jej rodičov spolu cca. 500.000,- Kč. Tieto peniaze neboli požičané naraz, ale postupne. Tieto peniaze jej odovzdala vždy mama (žalobkyňa pozn. súdu) v hotovosti ako dcére, pretože kasu držala ona a tieto peniaze žalovanému nedala, nakoľko za tieto peniaze nakúpila stavebný materiál. Keď táto suma už bola značná, tak jej mama trvala na tom, aby sa spísala zmluva o pôžičke. Svedkyňa si nepamätala, či niekedy žalobkyňa dávala fyzicky peniaze do rúk žalovanému, ale vždy pri odovzdávaní peňazí bol prítomný aj žalovaný. Žalovaný rád počítal peniaze, takže minimálne ich prepočítal. Subdodávateľov vyplácala ale výhradne svedkyňa, taktiež tovar kupovala výlučne ona, vyplácala všetky šeky a nosila všetky peniaze do domácnosti. Niektoré roky žalovaný pracoval na trvalý pracovný pomer, ale potom chcel ísť na ÚPSVaR a zostal ako brigádnik u svedkyne. Na trvalý pracovný pomer bol žalovaný u nej zamestnaný cca 4 roky a jeho príjem bol len od nej alebo podpora Sociálnej poisťovne. Svedkyňa ďalej uviedla, že počas spoločného spoluzitia bola držiteľkou živnostenského oprávnenia iba ona. Keď sa so žalovaným spoznali, tak žalovaný bol v tom čase ešte ženatý, ale nepriniesol do ich vzťahu žiaden majetok. Ani keď zomreli jeho rodičia, tak žiadny majetok nevidela. Žalovaný sa stal invalidným dôchodcom cca v rokoch 2003/2004 a jeho invalidný dôchodok bol v minimálnej výške - pod 100,- Eur.

Čo sa týka spomínaných áut a obrazov uviedla, že tieto veci si odniesla z domu jej prarodičov a dala si ich do domu žalovaného. Potom sa o tieto veci súdila v roku 2012/2013, tento súd vyhrala a dostala naspäť klavír aj obrazy. Čo sa týka áut, tak Renault Kangoo sa kupoval v roku 2004 a kupovala ho svedkyňa jej mama, ktorá bola uvedená aj ako majiteľka, toto auto zostalo na českých číslach a ani sa na ňu neprepisovalo. V priebehu ich spolužitia toto auto využíval väčšinou posledné roky žalovaný, ktorý ho aj 2 krát nabúral, preto si svedkyňa kúpila v roku 2007 nové auto Ford, na ktoré jej taktiež prispela mama. Od roku 2007 Renault používal výhradne žalovaný a keď sa rozchádzali tak jej ho nechcel vrátiť, ešte rok alebo dva naň musela platiť PZP. Dostala ho späť až pomocou právničky a predajom tohto auta zinkasovala 14.000,- Kč. Druhé auto má doteraz. Svedkyňa taktiež uviedla, že žalovaný bol v čase ich spolužitia gambler. Tvrdenie žalovaného o tom, že ho donútila podpísať predmetnú zmluvu pod vyhrážkou, že ho opustí, podľa nej nie je pravdivé, nakoľko v roku 2005 bolo medzi nimi všetko v poriadku. Svedkyňa ďalej uviedla, že peniaze, ktoré spolu so žalovaným zarobili rozdelila na chod domácnosti a na nákup tovaru. Taktiež uviedla, že 600.000,- Kč nikdy nevlastnila a nedarovala žalobkyňa.

15. Žalobkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že žalovanému požičiavala peniaze viackrát a postupne za účelom rekonštrukcie domu na zaplatenie materiálu a to tak, že mu ich dala do ruky, on si ich prepočítal a potom ich dal jej dcére, pretože ona držala kasu. Najskôr požičala žalovanému sumu 200.000,- Kč a potom zvyšok. Chcela im takýmto spôsobom pomôcť. Iný doklad ako zmluvu o pôžičke nemá. Pri prevzatí peňazí boli prítomní traja a to ona, jej dcéra a žalovaný. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovanému požičiavala peniaze aj po roku 2005 a v rokoch 2005/2007 nemala nijaké finančné problémy. Žalovanému požičala peniaze vo výške 60.000,- Kč z dôvodu, že mali dobré vzťahy a verila, že jej tieto peniaze žalovaný vráti. Podľa žalobkyne podpísal žalovaný zmluvu dobrovoľne a v jej prítomnosti. Žalobkyňa si kúpila byt v roku 2010 a to v sume 1.300.000,- Kč a to z peňazí z predaja rodičovského domu.

16. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

17. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobkyňa a žalobca podpísali dňa 13.12.2005 zmluvu o pôžičke na sumu 500.000,- Kč. Z ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky. Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne. Ako vyplýva z dokazovania, žalobkyňa a žalovaný podpísali pred notárkou Janou Balážovou zmluvu o pôžičke na sumu 500.000,- Kč., ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť do roku 2019. V danom prípade bolo pre posúdenie otázky platnosti zmluvy o pôžičke rozhodujúcim zistenie, či došlo k odovzdaniu predmetu pôžičky žalovanému. Ako už bolo vyššie uvedené, k zmluve o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka nedochádza len na základe dohody zmluvných strán, ale až skutočným odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. V danej veci, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, k odovzdaniu peňazí žalovanému nedošlo, z ktorého dôvodu nemožno zmluvu o pôžičke uzavretú medzi sporovými stranami považovať za platnú; žalobkyňa v tomto smere nepreukázala tvrdenie, že na základe uzavretej zmluvy o pôžičke odovzdala žalovanému finančné prostriedky. Naopak, z výpovede svedkyne ako aj žalovaného nesporne vyplynulo, že k odovzdaniu predmetu pôžičky žalovanému nedošlo.

21. V prejednávanej veci bolo pre posúdenie otázky platnosti zmluvy o pôžičke nevyhnutné zistiť, či došlo k jej poskytnutiu - odovzdaniu peňazí. Skutočnosť poskytnutia pôžičky v konaní vždy preukazuje

veriteľ, v danom prípade žalobkyňa. Súd dáva do pozornosti, že sa musí preukázať skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi, nie preukázať možnosť veriteľa disponovať príslušnou peňažnou sumou. Žalobkyňa v tomto prípade riadne nepreukázala odovzdanie peňazí. Vzhľadom na to, že žalobkyňa peniaze nepreviedla žalovanému na účet, a v konaní chýbal akýkoľvek písomný doklad o odovzdaní peňazí žalovanému, súd sa musel pri rozhodovaní riadiť len výpoveďami strán sporu a svedkyne. Žalobkyňa na pojednávaní tvrdila, že peniaze odovzdala priamo žalovanému, avšak predvolaná svedkyňa, dcéra žalobkyne - Martina Brožovičová pri výsluchu uviedla, že peniaze žalobkyňa nikdy neodovzdávala žalovanému ale priamo jej, pretože „ona držala kasu“. Zároveň toto tvrdenie svedkyne bolo podložené aj tvrdením žalovaného, ktorý počas celého konania trval na tom, že žiadne peniaze (čo sa týka tejto konkrétnej pôžičky) od žalobkyne fyzicky neprevzal. Navyše samotná svedkyňa uviedla, že aj čo sa týka disponovania s peniazmi od jej matky (žalobkyne), tak s nimi disponovala výhradne ona sama a vyplácala subdodávateľov len ona. T. j. súd má za to, že žalovaný tieto peniaze nielen že neprevzal od žalobkyne, ale s nimi ani nikdy nedisponoval. Argumentáciu žalobkyne, že žalovaný nikdy riadne nepracoval, peniaze dostával iba od dcéry žalobkyne a že rekonštrukčné práce na dome žalovaného by bez finančnej podpory žalobkyne nebolo možné zrealizovať, plus že žalovaný podpísal zmluvu o pôžičke dobrovoľne považuje súd v tomto prípade za bezpredmetnú, pretože žiadna z týchto okolností nepreukazuje zásadný fakt a to je fyzické prevzatie peňazí zo strany žalovaného t. j. platnosť zmluvy o pôžičke.

22. Na základe vyššie uvedených skutočností a teda absencie preukázania skutočného odovzdania peňazí žalovanému zo strany žalobkyne, súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

23. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Keďže žalovaný mal v spore plný úspech, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré uznesenie vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1,2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).